

Blokfluit spelen

De fluit is al een heel oud instrument. De oudste fluit in Nederland stamt uit de middeleeuwen. Dat was een fluit uit één stuk. Later maakten ze fluiten uit twee delen. Rond 1750 maakten ze blokfluiten die uit drie delen bestonden. Deze fluiten hadden een kopstuk, een middenstuk met 7 vingergaten en een voetstuk met daarin het onderste vingergat. Dat is de barokblokfluit. Deze fluit was makkelijk te bespelen. Heel veel mensen speelden in die tijd dan ook blokfluit. Bijna alle grote componisten (mensen die muziek schrijven) die toen leefden hebben muziek geschreven voor blokfluiten. In een orkest zag je toen ook altijd veel blokfluiters.

Omstreeks 1850 werden de orkesten groter. Er kwamen andere instrumenten in. Die klonken harder, waardoor de blokfluit niet meer zo goed te horen was. De blokfluit verdween daardoor uit het orkest. Veel mensen bleven thuis wel blokfluit spelen.

Er zijn vier soorten blokfluit. De kleinste is de sopraan blokfluit. Dat is de fluit waarop je leert blokfluitspelen. De altfluit is een beetje groter. Hij klinkt hierdoor een beetje lager. De tenorblokfluit is weer wat groter en klinkt daardoor nog lager dan de altblokfluit. Het aller grootst is de basblokfluit. Die klinkt echt laag.

De meeste fluiten zijn van hout gemaakt. Er zijn fluiten van perenhout, kersen, esdoorn, noten, palissander en ebbenhout. Goedkope blokfluiten kunnen ook van kunststof gemaakt zijn. Prima om mee te oefenen en ze kunnen tegen een stootje.

Na het spelen moet je de blokfluit altijd even goed droog maken. De binnenkant van de fluit kan met een blokfluitwisser worden drooggemaakt. De kop kan gewoon worden droog geblazen. Als alle onderdelen van de blokfluit droog zijn kan deze in een etui worden opgeborgen.

De stukken van de blokfluit die in elkaar schuiven moeten regelmatig ingevet worden. Dit voorkomt slijtage en vastzitten. Verder moeten blokfluiten van hout één keer per half jaar worden geolied. Bij fluiten van kunststof is dit niet nodig.